

DRUHÁ ADVENTNÁ NEDEĽA A

Dnes sa v duchu prenesme na miesto pri rieke Jordán, ktoré sa nachádza len niekoľko kilometrov východne od mesta Jericha. Je to miesto, kde si všetci pútnici, ktorí navštevujú Svätú zem obnovujú krstné sľuby. Rieka Jordán tvorí na úseku od Genezaretského jazera po Mŕtve more okolo 100 kilometrov hranicu medzi Izraelom a Jordánskom. Z biblického pohľadu je táto rieka veľmi dôležitou riekou preto, lebo – ako udávajú Židia – je aj riekou rozdelenia. Tvrdia, že od východného brehu rieky na východ až skoro po Indiu, je krajina hriechu, krajina prekliatia, lebo celé to veľmi široké územie je čistá kamenistá púšť. Púšť bez vody a bez života, preto krajina prekliatia. Krajina na pravom brehu je dnešný Izrael, kde sa nachádza veľmi úrodná zem, o ktorej sa na viacerých miestach Starého zákona píše, že je to krajina oplývajúca mliekom a medom, a preto podľa Židov je to krajina Božieho požehnania.

Prečo takýto úvod? Lebo miesto, ktoré som vyššie spomenul pri rieke Jordán bol brod, teda prechod, na ktorom sa odohrali viaceré biblické udalosti. Keď Jozue po smrti Mojžiša mal zajať Zaslúbenú zem, tak od neďalekého vrchu Nebo previedol celú Izraelskú pospolitosť práve cez tento brod k dnešnému Jerichu. Čiže, z krajiny hriechu, do krajiny Božieho požehnania. Taktiež aj Židia vracajúci sa po sedemdesiatich rokoch z Babylonského zajatia, údajne prechádzali cez tento brod, čiže vracajúci sa tiež z krajiny hriechu a prekliatia. Obidve tieto skupiny prechádzali cez rieku Jordán, akoby sa očistili od všetkých hriechov, aby mohli očistení vstúpiť do svojej vlasti, teda do Zaslúbenej zeme, To obrazne predstavuje predobraz krstu. Tiež je zaujímavé, že aj sám Pán Ježiš vstupoval do rieky z ľavého brehu, dal sa pokrstiť Jánom a vystúpil na pravý breh rieky. Tým naznačil, že v budúcnosti krstom pokrstený človek (obrazne povedané) vstáva z krajiny hriechu do krajiny Božieho požehnania a tým aj Božieho dieťaťa tak, ako to zaznelo po Ježišovom krste, keď sa ozval nebeský Otec slovami: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.*“ V prvých kresťanských storočiach sa krstilo ponorením tým spôsobom, že biskup vyzval katechumena, aby trojnásobne vyznal vieru v Otca, Syna a Ducha Svätého, načo ho trojnásobne ponoril pod vodu a trojnásobne vynoril. To znamená, že ponoril do krajiny smrti a vynoril ho nad vodu, do krajiny Božieho dieťaťa. Novo pokrstený dostal biele rúchu a horiacu sviecu do ruky. Dúfam, že ste, milí priatelia, pochopili toto moje obrazné vysvetlenie.

Z tohto dôvodu je zaujímavé, že Ján Krstiteľ hlásal pokánie a krstil práve na tomto mieste, akoby naznačil svojim vystúpením, aby všetci, ktorí ho počúvali a dali sa pokrstiť, robili pokánie, a tak zanechali «krajinu hriechu a vrátili sa do krajiny Božieho požehnania.» To znamená, aby napravili svoje životy. K Jánovi prichádzalo veľké množstvo ľudí, lebo chýr o ňom sa rozniesol nielen v blízkom okolí, ale aj ďaleko, najmä do Jeruzalema. Nakoľko už niekoľko storočí k národu neprehovoril žiaden prorok, tak vlastne toto bola akoby senzácia, že či pri Jordáne nie je už túžobne očakávaný Mesiáš. Preto tam prichádzali z Jeruzalema, a to najmä farizeji a zákonníci, ktorých pre ich nesprávny spôsob života Ján veľmi kritizoval a vyzýval zvlášť k zmene života, teda k pokániu.

Odvtedy prešlo dvetisíc rokov a aj dnes platí pre nás výzva adventného kazateľa – Jána Krstiteľa k pokániu. Priznajme si, že sme sa vo svojom kresťanskom živote od Pána Boha vzdialili. Prijali sme sviatosť krstu, čo symbolizuje hore uvedený prechod cez Jordán. Pokrivali sme svoje kresťanské chodníky v tom, že sme hľadali svoje vlastné záujmy a nie Božie. Preto aj tento Advent je pre nás výzvou, aby sme tieto chodníky pokáním napravili, a tak pripravili rovnú cestu Pánu Bohu. Prirovnám to k výstavbe autostrády, kde sa musia buldozermi odstrániť kopce a mostami preklenúť doliny, aby cesta bola rovná a aby na nej nič neprekážalo. Preto odstráňme svoje zlé návyky, najmä

materializmus. Jednoducho všetko, čo je prekážkou života s Bohom. Ján Krstiteľ nás jasne upozorňuje, čo máme robiť.

A tak, milí priatelia, využime tento posvätný adventný čas k pokániu a obráteniu a k premene nášho srdca tak, aby sme zažiarili Božím svetlom v našich rodinách, na pracoviskách, v školách a inde, lebo k nášmu pravému šťastiu je potrebné, aby bol Pán Boh s nami všade.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.